

tinget og især dets partigrupper påfaldende fraværende, hvorfor? «

»Forklaringen må nok især søges i selve mandatet. Det var mest økonomisk magt, bureaukratisk magt, organisationernes magt, mediernes magt, altså faktorer, som begrænsede det folkevalgte organs styringsmuligheder, som vi skulle kikke på. Det, som vi lavede om Stortinget, lå jo nærmest uden for mandatet. Og her er det vigtigt at huske på de vilkår, vi havde: Vi var tre i ledelsesgruppen, som nærmest arbejdede på deltid på projektet, og de andre i projektet var i vidt omfang nyuddannede og hovedfagsstuderende. Man må ikke glemme de begrænsede ressourcer, som vi havde til rådighed. Og der var en tendens hos andre til at komme til os og sige, at vores projekt spændte alt for vidt samtidig med, at de foreslog os at medtage lige akkurat det, som de selv var interesseret i at få undersøgt!«

»Nu er du selv inde på ressourcespørgsmålet: Hvordan fordelte I ressourcer og projekter? Blev de f.eks. sure i Oslo over, at det hele gik til Bergen? «

»Altså for det første så kom der jo ikke særlig mange ressourcer til projektet. Hvis jeg husker rigtigt, stod der nærmest i kommissoriet, at projektet skulle laves inden for de eksisterende budgetter. Vi havde jo ikke særlig store ressourcer. Vi var formelt tre i styregruppen, som arbejdede på programmet: Gudmund Hernes, Håvard Alstadheim og jeg, men Håvard Alstadheim blev aldrig særlig aktiv i projektet. Så det blev sådan, at Gudmund arbejdede med økonomerne fortrinsvis om den økonomiske magt, og jeg arbejdede i hovedsagen med politologerne om de politiske, organisationsmæssige og bureaukratiske sider af magtspørgsmålet. Det vigtigste, som skete i den forbindelse, var, at vores begrænsede ressourcer styrede undersøgelsesmetoderne. Med de ressourcer, som vi havde, måtte vi blandt andet bruge spørgeskemametoder i højere grad, end vi ville have gjort, hvis vi havde haft flere ressourcer.«

»Du har et godt kendskab til forskningsmiljøerne i USA, Sverige og Norge og også i Tyskland, Italien og England. Er der en større tradition i Norge for samarbejde mellem politikere og forskere eller for, at samfundsforskningen løser opgaver for det politiske system? «

»Næh, jeg vil næsten sige snarere tværtimod. Megen samfundsforskning blev dengang lavet i opposition til eliterne og med en kritisk holdning og afstand til f.eks. styringstankegangen. Det var måske lidt komisk, at der dengang fandtes studier af de underprivilegerede, mens vi f.eks. ingen studier havde overhovedet af magteliter. Vi havde f.eks. næsten ingen studier af det norske bureaukrati. Så da vi begyndte, var det faktisk efter min opfattelse et rimeligt klart brud med en tradition.«

»Selv om I ikke fik så meget med i magtudredningen om Stortinget og partigrupperne, så er det billede, I tegner, blandt andet i kraft af at I taler om 'segmentering' og 'jernetrekanter', et billede, hvor magten er gledet fra parlamentet over til andre grupperinger som forvaltningen og organisationerne. Holder det billede i dag? «

»Næh, man må se det i sin sammenhæng. Der var dengang en opfattelse af staten som en meget centraliseret, hierarkisk og planlæggende stat, næsten med finansministeriet som styrende. Det, vi ville ved at tale om den segmenterede stat, var at pege på muligheden af en anden tolkning, hvor staten ikke var en enhedsstat. Og vores tolkning fik større gennemslag, end vi havde troet.«

»Hvis du kikker på magtudredningen i dag, hvad ville du så sige er dens største fortjeneste i forhold til offentligheden, i forhold til forskningsmiljøet og i forhold til politikere og det politiske system i bredere forstand? «

»Inden for forskningsmiljøet havde magtudredningen nærmest en uddannelses- og rekrutteringsfunktion. Vi var med til at rekruttere folk til projektet, som i dag har doktorgrader og sidder i professorater eller andre ledende stillinger inden for fagmiljøerne. De fik en ganske stor faglig træning via projektet. Vi fik også opbygget en betydelig ekspertise og en slags kompetence til at arbejde i teams i et ellers relativt individualiseret forskningsmiljø.

Hvad angår politikken og samfundslivet, vil jeg sige, at det vigtigste var nok, at vi begyndte at få data på områder, hvor der ikke havde været data før. Der var en del ting, som det efter projektet ikke længere var muligt at sige, i den forstand, at: Vi havde måske ikke fundet »Sandheden« om det norske politiske system, men vi havde i hvert fald reduceret udfaldsrummet af fejlagtige opfattelser af det norske politiske system. Og magtudredningens resul-